

El llenguatge Precís o indispensable (II)

Es, segurament, en el llenguatge dels qui tenen voluntat d'expressar-se amb propietat i exactitud, sense posseir, però, la informació necessària —per exemple, en certs sectors de la burocràcia— que s'usa la falsa locució adverbial «de precís», calc de la del castellà «de preciso». Diversos adverbis de manera poden expressar, en català, el mateix valor: forçosament, necessàriament, indispensablement, inexcusablement, obligatòriament. I, encara, certes locucions com sens falta, sense excusa...

L'ús del verb precisar indicant necessitat, obligació, etc, no tan comentat, dèiem ahir, com el de l'expressió, ésser precís i potser afavorit per la insuficient informació d'algun diccionari d'equivalències a què també ens referíem, escapa encara a la vigilància d'algun corrector i el trobem de tant en tant en frases com «Aquesta feina precisa molta atenció» o «Aconseguir aquest resultat precisa temps i paciència», en les quals hauria calgut usar verbs com demanar, exigir, requerir, etc: Aquesta feina demana molta atenció i Aconseguir aquest resultat requereix temps i paciència. Ara: en oracions amb un subjecte de designació personal, com és ara «El ferit precisava l'assistència mèdica», l'ús d'un d'aquests verbs —»El ferit demanava...— potser faria pensar que amb ell s'expressa la voluntat de la persona designada pel subjecte. Caldria dir, aleshores, L'estat del ferit demanava (exigia, requeria, etc) l'assistència mèdica o bé El ferit necessitava urgentment (o indispensablement, etc)...

Hi ha, finalment, el cas dubtós de la frase Tenir precisió de fer una cosa que segons el Fabra voldria dir «ésser indispensable de fer-la». Potser caldria revisar el valor normatiu del sentit d'aquesta frase. Ja és simptomàtic que la Gran Enciclopèdia, que recull tot el cabal lèxic del Fabra, en aquest cas se n'ha abstingut. Assenyallem també que l'Enciclopèdia, com a definició de l'adverbi precisament proposa justament —Precisament ara parlàvem de tu— que representa el sentit amb què realment fem servir aquest adverbi, en lloc de la definició proposada pel Fabra (d'una manera precisa).

Albert Jané